

SANT MAGÍ

Juliana Fuente

Cada dia és un dia nou, per aprendre de nosaltres mateixos i de tothom, del més pobre, del més ric i del nostre Sant Magí.

En aquest barri tant tradicional molts hi col·laboren, els uns preparant la festa, els altres a la missa cantant, com la Coral les Sabines de la gent gran.

Quatre o cinc capellans a Sant Magí la missa oferiran, i fins i tot, el Sr. Bisbe algun any ha participat, un tragueta d'aigua i un ramell d'espígol s'ha emportat!

La cova. - No digueu, què no és original? Petits i grans s'atansen per mirar i tothom queda meravellat! Gràcies al Sr. Magí Torres, que s'inspirà en la cova on va viure el sant.

Portar-hi espelmes al Sant, també sembla obligat! N'hi ha que fan promeses, altres demanen favors i, tantes coses, que no les podem ni imaginar... Quantes històries es podrien contar, que ni en un llibre hi cabrien pas!

Vivències. - De mi mateixa un grapat en puc contar: després de la Postguerra Espanya va quedar desfeta, i a Catalunya molta gent vam arribar procedents d'altres co-

munitats, pensant en trobar treball, aquest va ser el cas dels meus pares, aquí es van quedar! Com diu el refrany: "Estima i seràs estimat, allà on et guanyes el pa".

Vam viure molts anys a la placeta davant l'església, allà va néixer la meua primera filla, en aquells temps, els fills naixien a casa, t'ajudava una comadrona, i com és natural a Sant Magí em vaig encomanar! I tota la nit un ciri va cremar.

Aquest barri era i és molt assenyalat, però com tot, ha canviat!

Casa per casa la gent que hi vivia, dels més grans, ja no en queda cap. Recordo, que tots érem molt familiars, si feies el dinar i et faltava sal, farina o alls, anaves a casa de qualsevol veïna, i el que et feia falta ho tenies de seguit a les mans.

A l'estiu cap al tard, tots sortíem a la fresca a cosir, xarrar o a explicar històries de cada qual, llavors no hi havia teles, ni mòbils, tampoc Internet, però no penseu! Que també ens ho passàvem força bé.

Aquesta ha estat la meua col·laboració, recordant aquells anys del meu passat,

Altar de Sant Magí. Fotografia de Jordi Prat.